

ललना, स्त्री, (ललयति ईषति कामानिति । लल + ल्युः । टाप् ।) कामिनी । (यथा, कला-विलासे । १ । ५ ।

“रतिस्तुलित ललित ललनात्मजल लववाहिन सुहृद्यं । अथ केशकुसुम परिमल वासितदेहा वहन्त्य-जिलाः ॥”)

नारीभेदः । जिह्वा । इति मेदिनी । ने, १२१ ॥ ललनाप्रियं, स्त्री, (ललनानां प्रियम् ।) द्वीवेरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

ललनाप्रियः, पुं, (ललनानां प्रियः ।) कदम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कामिनीवल्लभश्च ॥

ललनिका, स्त्री, (ललन्त्येव । स्वार्थे कन् ।) नाभिलम्बकच्छिकादिः । तत्पथ्यायः । ललनम् २ । इत्यमरः ॥ गोधा । इति शब्दमाला ॥

ललाकः, पुं, मेहनम् । इति शब्दचन्द्रिका ।

ललाटं, स्त्री, (ललं ईषामटति ज्ञापयतीति ।

अट् + अच् ।) अवयवविशेषः । कपाल इति ख्यातम् । तत्पथ्यायः । अलिकम् २ गोधिः ३ । इत्यमरः ॥ महाशुद्धः ४ शुद्धः ५ भालः ६ कपालकः ७ अलीकम् ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ ललाटकम् ६ । इति धनञ्जयः ॥ तस्य शुभाशुभ-लक्षणम् । यथा,—

“उन्नते विपुलेः शुद्धललाटे विषमैस्तथा ।

निर्दुना धनवन्तश्च अर्द्धेऽसदृशैर्नराः ॥

आचार्याः शुक्तिविशालैः शिरालैः पापकारिणः ।

उन्नताभिः शिराभिस्तु स्वस्तिकाभिर्धनेश्वराः ।

निम्बैर्ललाटे वैघाहाः क्रूरकर्मरत्नास्तथा ।

संश्लेषे ललाटे च क्षय्या उन्नतेर्गुपाः ॥

ललाटोपहृतास्त्रिंशो रेखाः स्युः शतवर्षिण्याम् ।

नृपत्वं स्याच्चतस्रभिरायुः पञ्चनवत्यथ ॥

अरे खेलायुर्नवतिर्विच्छिन्नाभिश्च पुंसलाः ।

केशान्तोपगताभिश्च अश्रीत्यायुर्नरो भवेत् ॥

पञ्चभिः सप्तभिः षड्भिः पञ्चाशद्दुष्टभिस्तथा ।

चत्वारिंशच्च वक्राभिस्त्रिंशद्भूलमगाभिभिः ॥

विंशतिर्वाभवक्राभिरायुः क्षुद्राभिरल्पकम् ।

न पृथु बालेन्द्रनिभे भुवौ पाथ ललाटकम् ॥

शुभमर्द्धेऽस्यस्थानमनुजं स्यादलोमशम् ॥”

इति गारुडं ६५ अध्यायः ॥

“अतः परं प्रवृत्तानि वक्ष्यन्ते । मस्तकोदरपृष्ठ-नाभिललाटनासाचिद्रुकवस्त्रिणोवा इत्येता एकै-काः ।” इति सुश्रुते शारीरस्थाने पञ्चमेऽध्याये ॥

ललाटकं, स्त्री, (ललाटमेव । कन् ।) प्रशस्त-ललाटम् । इति शब्दरत्नावली ॥ ललाट-मात्रम् । इति धनञ्जयः ॥

ललाटन्नपः, त्रि, (ललाटं तपतीति । ललाट + तप + “असृष्टे ललाटयोर्दृशितपोः ।” ३ । २ ।

३६ । इति खण्ड । सुम् ।) ललाटतापकः ।

“ललाटन्नपः सूर्यः ।” इति सिद्धान्तकौमुदी ।

(यथा, रघुः । १३ । ४१ ।

“हविर्भूत्रामेधवर्ना चतुर्णां

मध्ये ललाटन्नपसप्रसभिः ।

असौ तपस्यत्परस्तपस्वी
नान्ना सुतीक्ष्णश्चरितेन दान्तः ॥”

यथा च, नैषधे । १ । १३८ ।

“कथं विधातस्मैधि पाण्डिपङ्कजात्

तव प्रिया श्रेष्ठमृदुलप्रखिनः ।

विद्योत्यसे वल्लभयेति निर्गता

लिपिललाटन्नपनिशुराचरा ॥”)

ललाटिका, स्त्री, (ललाटे भवोऽलङ्कारः । “कर्म-ललाटात् कनकङ्कारे ॥” ४ । ३ । ६५ । इति कन् ।) स्वर्गादिरचितललाटाभरणम् । टिका

इति ख्याता । तत्पथ्यायः । पत्रपाश्या २ ।

इत्यमरः ॥ लालटस्यचन्दनम् । तत्पथ्यायः ।

शुद्धचर्चो २ । इति शब्दरत्नावली ॥ (तिलकः ।

इति मल्लिनाथः । यथा, कुमारे । ५ । ५५ ।

“तदा प्रभृत्कन्दना पितुर्गृहे

ललाटिकाचन्दनधूसरालका ।

न चातु बाला लभते स्म निर्दृतिं

तुषारसङ्घातश्रालतलेष्पि ॥”)

ललाम, [न्] स्त्री, ललामम् । यथाह रुद्रः ।

“प्रधानध्वजशङ्खेषु पुण्ड्रबालधिलक्ष्यसु ।

भूषाचाजिप्रभावेषु ललामं ख्यातं ललाम च ॥”

(प्रधाने । यथा, रघुः । ५ । ६४ ।

“तत्र स्वयंवरसमाहृतराजलोकं

कन्याललाम कमनीयमजस्य लिखोः ॥”

पुरवः । इति रघुटीकायां मल्लिनाथधृत-यादवः । ५ । ६४ ॥)

ललामं, स्त्री, (लङ् विलासे + क्लिप् । तं अमति प्राप्नोतीति । अम गतो + अच् । इत्य लत्वम् ।) चिह्नम् । ध्वजः । शङ्खम् । प्रधानम् । भूषा ।

(यथा, भागवते । ३ । १४ । ४८ ।

“पौत्रस्तव श्रीललनाललामं

द्रष्टास्मरत् कुन्तलमखिलाननम् ॥”)

बालधिः । पुण्ड्रम् । तुरङ्गः । प्रभावः । इति मेदिनी । मे. ५१ । अन्धललाटे अन्धवर्णचिह्नम् ।

गवादीनां ललाटचिह्नम् । अन्धस्य भूषा ।

इत्यमरटीकायां भरतः । (पुनपुंसकलिङ्गमपि ।

यथा,—

“ललामोऽस्त्री ललामापि प्रभावे पुरुषे अजे ।

श्रेष्ठभूषापुण्ड्रशङ्खचिह्नाश्चलिङ्गिषु ॥”

इति रघुटीकायां मल्लिनाथधृतयादवः ॥

रन्ध्रे श्रेष्ठे च त्रि । यथा, महाभारते । ७ ।

२२ । १३ ।

“ललामेहैरिभिर्युक्तः सर्वशब्दसङ्घेयुधि ।

राज्ञां मध्ये महेष्वासः शान्तभौरथवर्नत ॥”)

ललामकं, स्त्री, पुरीण्यस्तमालम् । इत्यमरः । तदेव

माख्यं पुरः संतुखभागे न्यस्तं ललाटपर्यन्त-

मागतं ललामकं ललामं तिलकमिव इति

इवार्थे कः । इति भरतः ॥

ललामी, स्त्री कर्मभूषणविशेषः । तत्पथ्यायः ।

उत्तुचिह्निका २ । इति शब्दमाला ॥

ललितं, स्त्री, (लल + क्तः ।) शृङ्गारभावजक्रिया-

विशेषः । इत्यमरः । सुकुमारविधानेन भू-

नेत्रादिक्रियासचिवकरचरणाङ्गविन्यायो ललि-

तम् । तथा च ।

“सुकुमाराङ्गविन्यासे मन्थया ललितं भवेत् ॥”

तथा,—

“सभूभङ्गं करकिशलायावर्नैरापतनी

सा लिम्यन्ती ललितललिता लोचनस्याङ्गनेन ।

विन्यस्यन्ती चरणकमले लीलया खैरयाते

निःशङ्का च प्रथमवयसा नर्तिता पङ्कजाची ॥

भूनेत्रादिक्रियाश्रालसुकुमारविधानेतः ।

हस्तपादाङ्गविन्यासस्तरुण्या ललितं विदुः ॥”

इत्यन्येऽपि ॥

“अनाचार्योपदिष्टं स्याल्ललितं रतिचेष्टितम् ॥”

इत्यन्ये ।

ललन् केषां भावे क्तः । लङ् विलासे इत्यस्य

मनीषादित्वात् इत्य लत्वं वा । इति भरतः ॥

अपि च ।

“विन्यासभङ्गिरङ्गानां भविलासमनोहरा ।

सुकुमारा भवेद्यत्र ललितं तदुद्दीरितम् ॥”

इत्युक्तलनीकमणिः ॥

ललितः, पुं, (लल्यते ईष्यते इति । लल + कर्मणि

क्तः ।) रागविशेषः । तस्य स्वरूपं यथा,—

“प्रपुङ्गवमन्कदमालधारी

युवातिगौरौऽलसलोचनश्रीः ।

विनिःसरन् वासयहात् प्रभाते

विलासिवेशो ललितः प्रदिष्टः ॥”

तस्य गानसमयो यथा,—

“प्रातर्गैयास्तु देशागो ललितः पठमङ्गरी ।

विभाषा भेरवी चैव कामोदो गोळकौर्धपि ॥”

इति सङ्गीतदासोदरः ॥

ललितः, त्रि, (लल + क्तः ।) सुन्दरः । (यथा,

रघुः । ८ । १ ।

“अथ तस्य विवाहकौतुकं

ललितं विश्रुत एव पार्थिवः ॥”)

ईषितः । इति मेदिनी । ते, १४७ । चलितः ।

इति विश्वशब्दरत्नावली ॥

ललितकान्ता, स्त्री, (ललित कान्ता च ।) मङ्गल-चण्डिका । तस्या ध्यानं यथा,—

“येषा ललितकान्ताया देवी मङ्गलचण्डिका ।

वरदाभयहस्ता च द्विभुजा गौरदेहिका ॥

रत्नकौषियवक्त्रा च स्मितवक्त्रा शुभानना ।

नवयौवनसम्पन्ना चास्वङ्गी ललितप्रभा ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

ललिता, स्त्री, (ललित + टाप् ।) कस्तूरी । हारी ।

इति राजनिर्घण्टः । नदीविशेषः । यथा,—

“निमिनाञ्चल राजर्षेः श्रापाद्भ्रमसुतः पुरा ।

वशिष्टो ह्यशरीरोऽभूत् श्रापाच्च निमिनस्तथा ॥

ततो ब्रह्मोपदेशेन निर्जने कामरूपके ।

सन्ध्याचले तपस्तेपे तस्य विष्णुरभूत्तदा ॥

प्रत्यक्षस्तस्य देवस्य वरदानानुमहासुनिः ।

अमृतान्वयताभ्यांशु कुण्डं कृत्वा गिरेस्तटे ।

तत्र स्नात्वा च पीत्वा च शरीरं प्राप पूरितम् ॥

तस्मादमृतकुण्डात्तु सन्ध्या नाम नदी वरा ।